

Mijn naam is... en ik werk sinds 2012 als politieagent binnen het korps.

Ik heb na lang aarzelen besloten mijn verklaring bij de BPOC2020 af te leggen, omdat naar buiten moet komen hoe de sfeer binnen het korps is, en de huidige geweldsgolf van de politie richting de bevolking, die geïnitieerd wordt door de leiding, onmiddellijk moet stoppen.

Ik ga hier geen voorbeelden geven van situaties waarin door ME en politiegeweld wordt toegepast. Ik heb begrepen dat veel verklarende collega's dat al hebben gedaan en nog gaan doen.

Ik bevestig hier wel dat ik betrokken ben geweest bij talloze situaties van disproportioneel geweld, soortgelijk als mijn collega's al verklaard hebben.

De verklaringen van mijn collega's voor deze commissie zijn slechts het topje van de ijsberg, dat verzeker ik u. Ik heb contact met tientallen collega's in het land, die letterlijk lichamelijk en geestelijk ziek zijn van het geweld wat zij gedwongen moeten toepassen tegen vreedzame demonstranten en burgers.

Deze collega's hebben op hun beurt weer contact met tientallen andere collega's die er hetzelfde in staan.

De angst om te verklaren is groot. De heksenjacht op mensen zoals ik en de collega's die hier ook verklaren is in volle gang. Die heksenjacht vindt plaats door collega's en wordt gestimuleerd door de leiding.

Ik ken tientallen collega's die extern psychiatrische hulp hebben gezocht, omdat zij met symptomen van PTSS rondlopen. Intussen zijn zij gewoon aan het werk, terwijl zij daar niet geschikt voor zijn. Dit doet natuurlijk ook afbreuk aan hun behandeling. Ik ben zelf ook extern onder behandeling. Mijn therapeut dringt erop aan dat ik mij ziek meld.

Ik ken persoonlijk 12 collega's waar huiselijk geweld plaatsvindt richting vrouw en kinderen, omdat zij geestelijk totaal overspannen zijn. Dat geweld wordt binnenskamers gehouden. Wanneer daar door partners van die collega's aangifte van wordt gedaan, zijn deze mensen direct hun baan als agent kwijt. Die partners, vaak vrouwen, beschermen de agenten door geen aangifte doen. Dat is natuurlijk een onhoudbare situatie.

Zo is wat mij betreft de korpsleiding schuldig aan het vernietigen van gezinsstructuren en huiselijk geweld tegen vrouwen en kinderen.

Korpschef van Essen zegt in de Volkskrant op 19 december 2020 dat de burgers erop moeten kunnen vertrouwen 'dat de overheid er voor je is'. Sorry, dat is een lachertje, deze man werkt zelf actief mee aan het geweld tegen diezelfde burgers.

Dit is een olievlek die zich uitbreidt: gestreste agenten mishandelen niet alleen burgers, maar geregeld ook hun vrouw en/of kinderen. Het is algemeen bekend dat kinderen die mishandeld zijn, vaak zelf ook gaan mishandelen. Ik heb dat in mijn carrière als politieagent

tallose keren meegemaakt, dat je ter plaatse wordt geroepen bij huiselijk geweld, en dat dan blijkt dat zo'n man of vrouw vroeger zelf ook mishandeld is.

Dit beleid werkt generaties door.

Over vrouwen gesproken: die staan als agent binnen het korps continu bloot aan seksisme en ongewenste intimiteiten. Ook daar doet de leiding al jaren niets aan, al beweren zij van wel. Dat neemt toe sinds de coronacrisis: gestreste agenten worden autoritairder, de machocultuur neemt toe onder invloed van het geweld dat agenten dagelijks toepassen. Daar zijn niet alleen de partners van die agenten slachtoffer van, maar ook hun vrouwelijke collega's.

Ik hoop met mijn verklaring een bijdrage te leveren aan een oplossing van deze afschuwelijke situatie binnen het politiekorps in Nederland.

Februari 2021

Maart 2021

Vanwege bedreigingen geef ik op dit moment slechts toestemming om mijn verklaring schriftelijk online te zetten.

*Deze verklaring is op schrift gesteld aan de hand van het mondelinge verhoor. Omdat gebruik is gemaakt van transcriptiesoftware kan er sprake zijn van taal- en/of spellingfouten, waarvoor onze excuses.